

Nhớ An Giang

Bỗng nhiên lại nhớ tới An Giang
Sông nổi liền sông dọc lối ngang
Kẻ bán người mua cùng một dạ
Nước trôi bèo nổi cứ hai hàng
Tiếng ca vọng cổ nghe hiu hắt
Giọng hát ngựa ô thật dịu dàng
Quê mẹ giờ đây mòn mỏi nhớ
Mai về lòng dạ cứ mang mang.

HUỆ THU

Những nỗi đau

Lại nhớ ngày xưa Thoại Ngọc Hầu
Mở mang bờ cõi biết giờ đâu?
Mịt mờ địa cửu đường tuy rộng
Lặng lẽ trường giang nước vẫn sâu
Một thuở Hà Tiên nhiều cảnh đẹp
Lại nay Châu Đốc mắt thêm mờ
An Giang cảnh cũ còn nguyên đó
Sao cứ như là những nỗi đau.

HUỆ THU

VỀ MÁI NHÀ XƯA

Bấy lâu xuôi ngược mãi trời xa
Dừng bước phiêu lưu trở lại nhà.
Ngõ trước, vườn sau gai góc chiếm
Tường xiêu, mái dột gió mưa sa.
Nặng sầu xa cách mai tàn úa
Mỏi mắt chờ mong trúc cối già.
Động bóng thêm rêu ngày tháng cũ
Trời xưa lơ lửng bóng mây qua.

Quang Tuấn